

Přichystáno ke čtení pod májí

Zdravíme vás občané, dospělí či mladí,
rok se s rokem opět sešel,
my vítáme vás pod májí.

Z moci mně mi svěřené a jak už bývá tradice,
přečtu vám teď řadu drbů z naší milé vesnice.
Pár občanů probereme a také dění v obci,
proto hnedle začneme, ať tu nejsme do noci.

Připijme na pana starostu,
který budovu obecního úřadu do pucu dal,
též přispěl na tým fotbalového dorostu
a osobně bourání nevzhledné budovy ohlídal.

Snad už se nezlobí,
že zdejší lidé ne příliš vděční mu jsou.
Možná proto chtěl zkrátit si své funkční období
a opustit pozici starosty tak ctěnou.

Občas také kritika dojde na toho muže,
třeba zrovna od paní, která z garáže díky novým obrubníkům
vyjet autem nemůže.
Hold všem lidem se bohužel zavděčiti nemůže.

Připijme na paní sekretářku,
která nám vždy pomáhá.
Když za ní přijdete plni nářku,
pomoci se nezdráhá.

Každou zvláštní situaci,
vždycky řeší s milým úsměvem.
Je vidět, jak ráda dělá svou práci
a bere všechno s nadhledem.

Připijme na naše obecní pracovníky,
kteří jako klíčku naši obec udržují.
Za to jim od nás všech patří velké díky,
že se při své práci klepy nezdržují.

Uklízejí nepořádek a chodníky zametají,
obecní trávníček do pořádku dají,
našim drahým pozůstalým hrobečky upraví,
proto patří jim obdiv – jim – na zdraví!

Připijme na ten obecní plátek
a slečnu redaktorku, jež ho píše,

ten za čerstva vše přinese do našich vrátek,
i když mírně upravené spíše.

Určitě je přece správné,
že náš zpravodaj neustále obec chválí,
ač některý čtenář nad ním nesouhlasně rukou mávne,
poté co si přečte, jak naše obec ve všem válí.

Připijme na naši maličkou školu
a paním učitelkám i zaměstnancům všem.
Děti naše vzdělávat se zde mohou spolu
a předejít tak svodům těm.

Které kazí naši dnešní mládež,
aby dámy u kostela stěžovat si mohly,
to je samý alkohol, sex a krádež,
místo, aby při úklidu fary pomohly.

Připijme na ten podnik,
co stojí naproti kostelu.
Vždycky ráno je pak chodník
plný samého bordelu.

Ale časy jsou už ty tam,
kdy praskal ve švech jak zamlada.
Opít se jdeme raděj jinam,
zájem o něj upadá.

Jediný, kdo na něj nezanevřel,
je muž vietnamské národnosti,
že by rád zde tržnici si otevřel,
aby v naší obci už navždy bylo všeho dosti.

Připijme té štědré paní,
která zbavit se všech zbytků jídla chtěla.
Že však sousedovic pes popelnice není,
to nejspíše nevěděla.

Majitelé psího kamaráda,
milým vzkazem na dveřích
připomněli, že chápou, jak pejska má ráda,
ale nechat ho přežírat je hřích!

Připijme tomu otužilému muži,
co zdraví své koupelí v bazénu tuží.
Možná lepší by však milý pane, bylo
zakrytí částečně to své boží dílo.

Oblíbenosti jeho přispělo,
že jeho přednosti neskrývá zhola nic,
před sousedy bez kalhot by se sice chodit nemělo,
ale u dam je oblíben o to víc.

Připijme na naše zastupitelstvo,
jež na srdci má blaho lidí zdejších.
Snad proto nechalo pro naše obyvatelstvo
upravit povrch silnic vedlejších.

Jistě to bylo jedno z mnoha milých gest,
když i na zábavu mysleli v místech našeho rodiště,
protože v zimě namísto dopravních cest
těšit se můžeme na ledové kluziště.

Tohle studené období si takto budeme zpestřovat,
když z domu sotva autem našim vyjet můžeme,
místo otravných povinností chodit pracovat
pak společně bruslit všichni budeme.

Připijme na zdraví hasičům, kteří mají tužbu,
ukázat všem to nejlepší ze svých kvalit.
Co ale dělat, když technika vypoví jim službu
a vodu někdo zapomněl do cisterny nalít?

Hořící pařez pak někdo jiný uhasit musí
a na pořádnou ostudu si tak sbor náš zadělá,
když kolegové jejich z okolních vesnic smíchy se dusí,
pro příště vezmou si jistě příklad, jak správně se to dělá.

Ještě jednou připijme našim požárníkům, co místní mýty boří,
když o letošní pouti uslyšeli „POPLACH, HOŘÍ“.
Do minuty vyrazili se vši parádou,
vždyť také všichni pobývali před místní hospodou.

Když dorazili na místo,
nikdy by je nenapadlo,
že budou hasit modelářům
jejich malé letadlo.

Na zdraví horlivému chlapci,
jenž pyšný na svou pozici hasiče je
tak, že při své první akci
téměř se přizabije.

Uprostřed hasičského závodu,
když síla vody s hadicí zamlela,
způsobila chlapci nepříjemnou nehodu
a jeho očka bolestí pak slzela.

Připijme na pana hospodského,
jenž nocleh zoufalému muži nabídl,
když zjistil, že skrývá zločince uprchlého,
vlas na hlavě mu značně prořídl!

Přesto, že ukrývat zločince se nesmí,
ale kšeft je kšeft, to všichni víme.
I když se muž odstěhoval i se všemi věcmi,
prásknout to na něj pod májí musíme.

Připijme těm občanům, co svoje zdraví tuží,
na pravidelné vycházky vyráží s kuráží.
Na oběd si opečou buřt s křupavou kůrčičkou,
na zdraví si připijí rumem či slivovičkou.

A že někdy zadaří se přijít domů k půlnoci,
no a, vždyť se tomu tady říká
ty vycházky chlastací.

Připijme na pana podnikatele,
který zde provozuje podnik upadlý
a vždy myslí na naše obyvatele,
aby na vybranou pokaždé mít mohli.

Jistě byl to úmysl dobrý,
když akci další během posvícení pořádal.
Nebo možná byl prostě jenom chorý
a přemýšlet v tu chvíli nezvládal.

Vždyť každý přece dobře ví,
těžko tak měl v hlavě otazníky.
Že po sv. Tereze mládež zábavu připraví,
tak proč nám odlákal účastníky?

Snad se nikdo neurazil
a neklepou se mu kolena.
Vždyť ještě nikoho neporazil
klep či kritika dobře míněná.
Za vaši pozornost děkujeme
a přejeme do příštího roku hodně zdraví.
Také kopolu štěstí vinšujeme,
protože to je zlatá muška, jak klasik praví.
Bez té se to nikdy neobejde,
k tomu fištrón, ochota.
Snad se tu i za rok sejdem,
my už se teď loučíme, užívejte života!